

i saa mange andre er det rigtige at se paa, hvad der er gavnligt og rimeligt for det hele under eet, og da maas det vistnok siges, at de Folk, der eje Kapital, kunne i disse Tider suldt faa vel taale en Nedgang i Renten, som de Folk, der skyldte Kapital, kunne undvære en Nedsættelse af Renten. Naar det ærede Medlem refererede til, hvad den højtærede Justitsminister havde udtalt under Overformynderilovens Behandling, forekommer det mig, at der var en Fejlstagelse i hans Gengivelse. Saa vidt jeg mindes, udtalte den ærede Minister ikke, at ca. 90 pCt. af de Penge, der stod i Overformynderiet, vare Smaaabeløb paa gennemsnitlig 5,000 Kr.; men han udtalte, at det var Tilfældet med 90 pCt. eller saa af de Penge i Overformynderiet, der tilhøre umyndige; men de Penge i Overformynderiet, der tilhøre de umyndige, udgøre, som det den Gang blev oplyst, kun ca. Halvdelen af de Kapitaler, der ere under Overformynderiets Bestyrelse.

Ordføreren (Loth): Der er ingen Grund for mig til at sige ret meget, idet den væsentligste Del af den Diskussion, der føres her i Dag, i Virkeligheden blev ført, da Sagen var til anden Behandling. Jeg kan dog ikke undlade at knytte nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharlings) Udtalelser. Han mente, at Forslaget er forhastet, at den virkelige Rente er højere end $3\frac{1}{2}$ pCt., og derfor vilde Forslaget staae Debitorerne o. s. v. Jeg for mit Vedkommende har et andet Syn paa Sagen, men skal ikke komme tilbage til den Udvikling, jeg gav af dette Forhold ved anden Behandling. Jeg kan kun ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem, naar han mener at have Ret i, at den bundne Rentefod ingen Betydning har, dog har saa meget imod, at vi forandre Rentefoden fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er utvivlsomt, at Renten for gode Sikkerheder ikke længere er 4 pCt. her i Landet. Jeg ser fremdeles ikke noget afgørende Bevis i Kursen paa Kreditforeningsobligationer. Naar man taler om, hvilken Betydning Loven egentlig vil faa, staaer det klart for mig, at det, at Lovgivningsmagten erkender, at $3\frac{1}{2}$ pCt. er et tilstrækkeligt Vederlag for god Sikkerhed i Forhold til Ejendommenes Indtægt, har den Betydning, at den legale Rente kommer i Overensstemmelse med den Rente, der kan erholdes for Ejendomsbesidderne, naar de staa organiserede, f. Eks. i Kreditforeninger. Det forekommer mig, at det har sin Betydning, naar Lovgivningsmagten erkender, at denne Rente ogsaa er passende

for de Forhold, hvor Laantagerne staa isolerede, og ikke mindst forekommer det mig, at Forslaget har Betydning over for de Kapitaler, der staa i Forhold til Lovgivningsmagten. Jeg tager vistnok ikke meget fejl, naar jeg siger, at det er af Hensyn til de Kapitaler, som staa Lovgivningsmagten nær, at det ærede Medlem er bange for, at der skal foraaresages Skade ved Forslaget. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde have sat Pris paa, at det ærede Medlem vilde have motiveret sit Standpunkt ud fra dette Grundlag, i Stedet for at hente sine Argumenter fra, at det vilde staae Debitorerne. Det tror jeg ikke, han faar mange til at tro. Jeg kan desuden ikke lade være at opbriste i det ærede Medlems Erindring en Tale af det ærede Medlem, som han holdt, jeg tror, det var ved Finanslovens første Behandling, og hvori han udtalte, at en stor Del Kapitaler i Landejendomme ikke havde givet Rente i den senere Tid, men at Gjærene af dem havde maattet affribe Renterne i disse Aar for ikke at tabe hele Kapitalen. Hvis noget saadant virkelig er Tilfældet, var det saa ikke rigtigt, fornødt og naturligt, om disse Kapitalister anlagde en Rentefod, der var mere passende i Forhold til Ejendomsindtægten, i Stedet for at have en højere Rente, der kun eksisterer paa Papiret. Jeg kan ikke undlade — maaske er det med Ret, maaske med Urette — at betragte det ærede Medlem som Kapitalisternes ypperste Repræsentant her i Tinget, og jeg vil derfor bede ham erindre, hvilke Fordele Kapitalen i mange Maader har. Først vil jeg erindre om den Fordel, Kapitalen ubetinget havde ved Møntforandringen, hvor stor eller lille skal jeg ikke komme ind paa. Desuden har Kapitalen ogsaa Forrettigheder paa mange andre Maader. Dens Gjæere give saaledes ikke en Dre til Statens Fornødenheder, hvorimod Ejendomsbesidderne faa det ene Paalæg efter det andet. Naar man ser paa Sagen med de Dine, hvormed jeg ser paa den, forekommer det mig derfor at være berettiget og ligefrem nødvendigt, at Staten gør sit til, at den almindelige Rentefod kan faa en passende Begrænsning, passende Størrelse i Forhold til Ejendomsindtægten. Jeg kan derfor kun beklage, at det ærede Medlem, der har en saa dybtgaaende Indsigt i disse Spørgsmaal, stiller sig saa afvisende, som han gør.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) skal jeg ikke sige noget videre. Den ærede Formand for Udvalget (Berntsen) har jo givet det ærede Medlem et Svar paa, hvor han skal hen med sine Endringsforslag, som jeg kan give